

ŞERAFETTİN - FESLEĞEN - KÖMÜR TOZU ÜÇLEMESİ

Melis GÜRSEL
Maden Mühendisi

DENEME

Şerafettin'i kaybedeli tam 3 yıl oluyor, ..., eee alışması zor tabi, sen o kadar besle, büyüt 2cm'likken avuç içi kadar olsun, semirsin, gözün gibi bak, ondan sonra hain bir pusuya düşen Şerafettin terk-i diyar eylesin(!), kabullenilir gibi değil...

Efendim şero benim su kaplumbağamdı. Ama öyle bildiğiniz su kaplumbağalarından değil; bu sudan çok dışarıda yaşıyordu. Evin en güzel köşesindeki kavanozunu sık sık terk edip (ki bu yaratıkta bile terk etme huyu hayasızca vardı ayrı konu!), evin içinde tur atmaya çıkardı rahmetli...bir de böyle görerseniz yere iner inmez sıradan kaplumbağalar gibi 'ben karizmayım, ne öyle koşuşturup duracağım diğer mahlukatlar, haşereler, böcekler gibi, ağır abi takılırim ben' triplerinde hiiiiç(!) değil-di, peşimden tin tin büyük bir azimle gelirdi. Valla herkesten de vefalıydı, yemini verip, kokuşmuş yosunlu suyunu temizleyince; karnı tok, altı pek olduğundan fazlasıyla emeğimin karşılığını verip itaat ederdi kendileri bana. Gel zaman git zaman şerafettinle ara-

mızdaki duygusal arkadaşlık bağı güçlenmeye başlamışken mutlak son geldi çattı, ..., kader ağlarını ördü ve şerafettinim hain bir saldırıya kurban gitti

Şerafettin pusuya düştü düşmesine de bilin bakalım ne uğruna düştü?

Yıl 2003 ... çiçeği burnunda stajyer melis madencilik serüveninde emin adımlarla yürüme eylemi için gözüne dehşet-i cengiz bir staj yeri belirledi. Nam-ı diğer bendeniz; yeni maceralara atılmak ve üstün stajyer beratını alıp, 'yer altı tozu yutacağım ben de, bayanım, ufağım, tefeğim, kızılım diye beni nimetten saymıyorlar; hakir görüyorlar' serzenişiyle gittim; bir yer altı stajı buldum kendime. Hal böyle olunca düzgün bir yer altı stajı için (ocak kızılai meydanında olamayacağına göre(!), Ankara yakınlarında bir ilçeye karar kıldık. Heyecan da var tabi, 100 kusur metreye ineceksin; (sanki inince maden üstadı oluyorsun da) 'olsun' dedim benim anlatacak bir sürü staj anım olacak diye; yeraltına inmeye korkan diğer kızlara hava atıyorum o ara bir de (!) Halbuki, otur oturduğun yerde edebinle; erkek hegemonyasında gelişip büyümüş madencilik sektörüne damardan bodoslama dalmaya ne ge-

Erkek hegemonyasında gelişip büyümüş madencilik sektörüne damardan bodoslama dalmaya ne gerek var?

İnsanlar mesleki rant kavgası yolunda nelerini feda ediyorlar, kişilikleri bozuk para misali hababam bozdurulup dururken biz kömür tozuna sevgili dostumuz su kaplumbağamızı feda etmiş çok mu? (!)

rek var?, diğerleri gibi şehir merkezli ayarla bir naylon çimento stajı, sonra yan gel yat (ah akılsız başım, ama bu idealistliğimin gelmiş geçmiş en büyük sorumlusu bizzati olarak maden mühendisleri odasıdır, artık yersem mi sevsem mi bilmem (!), şaka bir yana; odanın bana kattığı manevi değerlerden biridir bu sorumluluk bilinci, yadsınamaz ayrı konu, ...).

Amma velakin staj günü geldi çattı, ..., Dedim ben şerafettinimi de yanımda götürüyüm, nasıl olsa bir misafirhane falan ayarlayacaklar, artık orda küçük kavanozunu da yanıma koyar götürürüm ... hay demez olaydım Çayırhan'a varır varmaz anladım ki; bütün ilçe kömür soluyor baca gibi. Hadi biz maden mühendisliyiz; metanetliyiz falan da benim kaplumbağa biraz vurgun yedi kömürden, solunum güçlüğü çekmeye başladı. Oysaki ne hayallerim vardı cebime koyup, yerin 150 metre altına bile indirmeyi planlıyordum ama nafile daha tahlisiye eğitimine bile götürmeden ölüm ilk sinyallerini verdi şerafettinime. Ben de bir hata yaptım ve dayıma verdim, onu ben dönene kadar iyileştirsin diye ... nafile nafile Türkiye'de ne bıraktığın gibi kalıyor ki arkana döndüğünde hiçbir şeyi bulamıyorsun eskisi gibi,....aynen öyle oldu; çöken bir seçimlik iktidarlar gibi stajdan döndüğümde şerafettinimi ölü buldum (!) ... yine bir kez daha hayal kırıklığına uğrayıp arkamı döndüğümde bıraktığım gibi bulamamıştım minik mahlukatımı. Hem de ne uğruna? madencilik yolunda feda edilmiş bir kaplumbağa (!) ... haa şöyle bir durum var; insanlar mesleki rant kavgası yolunda nelerini feda ediyorlar, kişilikleri bozuk para misali hababam bozdurulup dururken biz kömür tozuna sevgili dostumuz su kaplumbağamızı feda etmiş çok mu? (!)

İşin özü; insan okul, staj vs. bitince, şöyle bir sirkelenip kendine geldiğinde, çalışmaya başlayıp; kazandığı parayı hak etmeye başlayınca anlıyor hafiften hafiften dünyanın kaç bucak

olduğunu(!), belki de idealistliğin karın doyurmadığını (karın doyurmak ne kelime, bir de sevgimin karşılığını gani gani verip bana itaat eden minik canlım kaplumbağamdan etti beni idealistliğim, ne vardı kömür ocağında!)

Özetle şerafettin terk-i diyar eylemesini kabullenmem vakit aldıysa da, 2003 yaz stajımın vefalı kaplumbağama kurduğu hain pusu beni fazlasıyla üzerek, başka canlılarda teselli arama amaçlı habire mahlukat besleme eğilimine ve emeğimin karşılığını arayamaya itti (!) ... işin komik tarafı; bu boşluk doldurma evresinden ne köpekler, ne kuşlar ne kediler (ne insanlar geçti (!) ...) baktım hepsinin bir zararı var; biri ardında kokuşmuş yosunlu kavanozunu bırakır, biri köpek pisliği, biri kuş tüyü, biri verilmiş boş vaatler (!) ... dedim yok artık bir karar almanın zamanı geldi melis ardında 'artık, pislik bırakmayan, kömür tozuna dayanıklı bir şey bul kendine (!) ... veeee fesleğen... bu sefer fesleğen yetiştirmeye karar verdim; ne pislik bırakıyor ardında, ne de terk-i diyar eğliyor, işin komik tarafı tin tin peşinden de gelemiyor. Hem bir madenciye fesleğenin ne zararı var ki; elini sürdükçe hoş koku yaymaktan başka (!) ışık alan bir yere koy, biraz gübre, ..., ohhh ver elini alabildiğine hoş kokulu bir dost (arada bir insan baktıkça sanki bonzai yetiştiriyormuş gibi havalara bile girebilir sanırım yeşerip büyüdüğünü görünce, aman fazla havalanmayalım, bunu yaprak dökümü var!)

Çok sevdiğim bir dostumun da gazetelere çıkmış, meşhur (!) olmuş bir yazısında dediği gibi '... Bu arada bu tip bitkileri yaz yağmurlarında dışarıya çıkarmak iyi olur. Dost, yaren yerini tutar mı orası size kalmış...' "

